

gere, paaftaaer jeg, at de unge Mænd, der ud-
 danne sig til dette Kald, med hvert Aar, der
 gaaer, stadigt ville komme i en mere og mere
 mislig Stilling med Hensyn til deres Overbe-
 viisning. Der er Noget, som flyver over Ho-
 vedet paa det theologiske Facultet, og som gjør,
 at de stakkels Menneſter, som syale med disse
 Ting, komme til at staae som Folk, der al-
 deles blive fremmede for deres egen Tid. Jeg
 har havt Veilighed til at gjøre den Slags Be-
 tragtninger, fordi jeg, før jeg endte mit theo-
 logiske Studium, kom til den Overbeviisning,
 at jeg ikke kunde tage imod noget Embede i
 en Kirke som den, vi kalde den danske Folke-
 kirke; men jeg tænkte: Du kan gjerne gaae ind
 paa de samme Billaar som de Andre. Jeg
 fortsatte derefter mine Studier, men Følgen deraf
 blev, at jeg, da jeg var kommen paa det Trin,
 at jeg skulde have aflagt Eiden, maatte, over-
 eensstemmende med mine fortsatte Studier, være
 kommen til den Overbeviisning, at jeg vilde
 have været det uhykkeligste Menneſte, hvis jeg
 havde været i et Embede, der skulde ernære
 mig i borgerlig Henseende; thi jeg kunde ikke
 vedblivende fastholde den rene og klare Over-
 beviisning, jeg havde dannet mig. Sagen er
 nemlig den, at et Menneſtes Liv er ikke af-
 sluttet med det 20de eller 25de Aar; vi kunne
 ikke opstille en Bom og sige, at man sværger
 til det og det, men der er en Udvikling i
 Livet, som man vansteligst binder sig til paa
 dette Punkt. Derfor siger jeg, at saaledes
 som Sagen nu staaer, med denne Blanding
 af Kirkeligt og Verdsligt, vil disse vordende Læ-
 reres sjælelige og indre Stilling blive saa rokket
 Aar for Aar — og der er virkelig Folk, som
 istedetfor at studere sig til Embeder, studere
 sig fra Embeder — at Folk sandelig ikke skulle
 have stor Glæde af at have de af dem, som
 blive tilbage, til deres Sjælesørgere.

H. C. D. Müller: Efter den hele
 Betragtning, jeg har af den danske Grundlov
 og af en Rigsdagsmands Forpligtelse med Hen-
 syn til den, er det med ikke ringe Betænke-
 lighed, at jeg gaaer til Behandling her af kir-
 kelige Sager. Det nærværende Forslag staaer
 for mig i et ugunstigt Lys af tre forskjellige
 Grunde. Det staaer for mig i et ugunstigt

Lys paa Grund af Forslagets egen Beskaffen-
 hed; det staaer for mig som et noget overilet
 Skridt at foretage, inden man har tilendebragt
 Sagen om Præsternes Lønning, og det staaer
 for mig som et Skridt, hvorved man kommer
 i Forlegenhed overfor den Bestemmelse, Grund-
 loven nu engang har optaget om Kirkens
 Ordning. Med Hensyn til Lovforslagets indre
 Beskaffenhed skal jeg her paa dette Stadium
 kun meget kort udtale mig om enkelte af de
 meest fremtrædende Bestemmelser. Det fore-
 kommer mig da, at § 1 lider af en saadan
 indre Brøst, at det at vedtage den vil næsten
 være at gjøre en unødigt Gjerning. Den høit-
 ærede Minister kjender sikkert ligesaa godt som
 mangen Anden den uendelige Række af Lov-
 bestemmelser og den uendelige Række af for-
 skjellige Resolutioner, som bestemme accurat det
 Samme som nærværende Paragraph, og des-
 uagtet har det aldrig været muligt at gjen-
 nemføre Tanken, der ligger til Grund for den.
 Men selv om man vedtager denne Paragraph,
 vil man da være sikret mod, at Ingen kom-
 mer uforberedt ind i præstelig Gjerning? Det
 er jo en Kjendsgjerning, at de fleste Candi-
 dater i Reglen ere henimod 20 Aars Candi-
 dater, inden de naae geistlig Ansættelse. Nu
 tør jeg oprigtig spørge: Hvad Betydning skal
 det have, at man har i eet Aar udøvet præste-
 lig Virksomhed, naar der ligger 20 Aar efter
 dette Tidsrum? Dernæst indeholder § 1 en
 saadan indre Vansteligheid, at den ikke godt
 kan vedtages. Man henviser Candidaterne til
 at faae Dvælle i geistlig Virksomhed, inden de
 kunne bestiftes til selvstændige Præsteembeder.
 Men jeg har seet flere Candidater henvende
 sig til Præster for at opnaae dette, og de ere
 da stadig blevne afviste, naar de ikke vare or-
 dinerede. Det er kun meget faa Handlinger,
 en theologisk Kandidat kan deeltage i, naar
 han ikke er ordineret. Han kan kun prædike
 og til Nød gjøre Sygebesøg, alt det Andet
 er han udelukket fra; han kan ikke forvalte
 Kirkens Sacramenter, heller ikke de andre
 Handlinger, en Præst foretager. (En
 Stemme: Han kan læse med Confirman-
 derne!) Nei, han kan ikke engang læse med
 Confirmanderne. Derfor har jeg ogsaa man-
 gen Gang seet en Præst afvise enhver Med-